

Versos de maig 2021

Després d'un any de pandèmia
jo diria que hem après
a protegir-nos del virus
com si aquí no passés res.

Hem après a sobreviure
amb la mascareta al nas,
a guardar certa distància
per no anar de mal borràs,

a fer la cua allargada
quan som al supermercat,
a no sortir lluny de casa
ni del lloc que ens han manat

i a esperar que un dia o altre
ens vaccinin d'aquest mal,
a la zona que ens pertoqui
com ara al Palau Firal.

Segons diuen els que en saben
tenim a ratlla el covid,

un virus més controlable
que no el que ve de Madrid,

és a dir el neofranquisme,
que tot i la Transició
avui encara empastifa
i ens fa mal com a nació.

Tant, que ja fa tres anyades
que tenim entre barrots
gent valenta, bons polítics,
que no són uns carallots

sinó persones honrades
que van prendre el compromís
de voler fer amb democràcia
un país lliure i feliç.

Prou reclamem l'amnistia
per a ells i els exiliats.
¿Com pot ser que avui Europa
permeti tals disbarats?

Per més doncs que Espanya ens negui
les mil i una raons
que tenim per fer la nostra
com la fan tantes nacions,

no podem baixar la guàrdia.
Via fora, cavallers!
Que sant Jordi ens estimuli
a dur endavant el Procés

i a resoldre en una taula
de diàleg l'atzucac,
tot fent pinya Junts, Esquerra
i la Cup, per vèncer el drac.